Ode to Athens

For the Olympic Games, Athens 2004

Armand D’Angour

τᾶς ’Αθάνας γᾶς ἱερὸν τέμενος
καὶ πόλιν ἀθάνατον Θησέος καὶ ’Ερεχθεϊδᾶν
ὑμνήσομεν, ἔνθεν ’Αθαναῖοι παλαιοί
καί ποθ’ ἥρωες πρὸς ἀγῶνα μόλον
τᾶς ’Ολυμπίας φαεννᾶς·
νῦν τάδ’ ἄεθλα χρόνῳ δευτέρῳ σὺν τύχᾳ
αὖθί σε δεξαμέναν
ἀγλαΐζωμεν μέλει σὺν Πινδαρείῳ.

δεῦτ’ ἐς ὀμφαλόν, νέοι ἠδὲ κόραι,
τηλόθεν ἐρχόμενοι χώρων ἀπὸ μυριάδων
ἀλκᾷ μὲν ἀγαλλόμενοι γνώμᾳ τε πιστοί
ἀμφὶ νίκας, ἡσυχίας τε χάριν
ἀντιαζέμεν πρόθυμοι.
τοῖς γὰρ ἀεθλοφόροις ἔσσεται μὲν χάρις
ἀμφ’ ἀρεταῖς μεγάλαις,
ἐν δ’ ἀώτῳ μουσικᾶς σφε κωμάσωμεν.

ἄλλοτε δ’ ἄλλῳ ἐπέσθω φίλον εὐτυχίας
δῶρον ’Ολυμπιονίκαις, δίδωσι γὰρ θεός
οἷς θέμις καὶ καιρὸς ἔπεστι λαχεῖν.
ἀλλὰ σὺν θεῷ γε λάμποι φάος ἀθάνατον καὶ τᾷ πόλει
τᾶς ξενίας ἕνεκεν τᾶς τε φιλοφροσύνας.
ὦ ματρόπολις σοφίας ἐξαίρετος καθ’ ‘Ελλάδα,
νῦν ἀσμένως δέξαι τόδ’ ἄγαλμα λόγων
ἀρχαΐῳ τετελεσμένον τρόπῳ·
τέλος δὲ καὶ φωνᾷ μεγάλᾳ μακαρίζω-
μεν σ’ ἀκμάζοισαν ὄλβῳ.